

1. WSTĘP

Konstruktywnym rozwiązaniem problemów związanych z odpadami, powstającymi w określonym regionie, jest opracowanie przemyślanej i perspektywicznej strategii gospodarki odpadami, zgodnej z obowiązującymi przepisami prawnymi, ekonomicznymi, technicznymi oraz wspartej odpowiednim nadzorem, kontrolą i akceptacją społeczną. Taką właśnie wizję kompleksowych i zintegrowanych działań na rzecz minimalizacji, zbiórki, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów powstających w Siedlcach przedstawia niniejsze opracowanie pn. „Plan gospodarki odpadami dla miasta Siedlce – miasta na prawach powiatu”.

Realizacja tych działań poprzedzona była dogłębną analizą obecnego stanu gospodarki odpadami w mieście Siedlce. Na jej podstawie zaprojektowano najnowsze dostępne rozwiązania w gospodarce odpadami, dostosowane do standardów technologicznych i ekologicznych Unii Europejskiej. Zaproponowane systemowe warianty gospodarki odpadami powinny zagwarantować i zapewnić mieszkańcom należną higienę środowiska lokalnego oraz poczucie bezpieczeństwa i komfortu ekologicznego w miejscu ich zamieszkania. Nowoczesny system gospodarki odpadami w mieście Siedlce, jako jedno z istotnych zadań własnych Rady Miasta, poza realizacją nadrzędnego celu jakim jest stworzenie podstaw do korzystnych przeobrażeń w dziedzinie ekologii, pozwoli również na utworzenie w tej branży warunków do prowadzenia działalności gospodarczej, biznesowej i tworzenia nowych miejsc pracy. Poza już działającymi na rynku odpadów firmami zajmującymi się zbiórką, transportem i segregacją odpadów, otwierają się możliwości uruchamiania nowych specjalistycznych firm zajmujących się działalnością w zakresie odzysku i unieszkodliwiania odpadów.

Przedstawione opracowanie, wyznacza i proponuje kierunki wariantowych rozwiązań gospodarki odpadami oraz cele i zadania, które po rozpatrzeniu i zaakceptowaniu przez Radę Miasta będą stanowić wytyczne dla organów ochrony środowiska realizacji długofalowej polityki ekologicznej w mieście Siedlce. Niniejszy Plan Gospodarki Odpadami przedstawia stan na dzień 31.12.2002 roku.

1.1. WYMAGANIA PRAWNE DOTYCZĄCE PLANÓW GOSPODARKI ODPADAMI

Plan gospodarki odpadami dla miasta Siedlce został opracowany zgodnie z Ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. Nr 62, poz.627 ze zmianami), Ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz.628 ze zmianami) i Ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo Ochrony Środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2001 r. Nr 100 poz. 1085 oraz Dz. U. z 2002 r. Nr 143 poz. 1196). Plan ten powstał jako realizacja *ustawy o odpadach*, która w rozdziale 3, Art. 14 – 16 wprowadza obowiązek opracowywania planów na szczeblu krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym.

Niniejszy Plan uwzględnia zapisy zawarte w aktualnie obowiązujących aktach prawnych z zakresu gospodarki odpadami, m.in. w Krajowym Planie Gospodarki Odpadami i Planie Gospodarki Odpadami dla województwa mazowieckiego.

Określa on, zgodnie z art. 14.2 *ustawy o odpadach*:

1. Aktualny stan gospodarki odpadami.
2. Prognozowane zmiany w zakresie gospodarki odpadami.
3. Działania zmierzające do poprawy sytuacji w zakresie gospodarowania odpadami.
4. Instrumenty finansowe służące realizacji zamierzonych celów.
5. System monitoringu i oceny realizacji zamierzonych celów,

oraz w szczególności (art. 15.3):

1. Rodzaj, ilość i źródło pochodzenia odpadów, które mają być poddane procesom odzysku lub unieszkodliwiania.
2. Rozmieszczenie istniejących instalacji i urządzeń do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów wraz z wykazem podmiotów prowadzących działalność w tym zakresie.
3. Działania zmierzające do zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko oraz prawidłowego postępowania z nimi, w tym ograniczenia ilości odpadów ulegających biodegradacji zawartych w odpadach komunalnych kierowanych na składowiska.
4. Projektowany system gospodarowania odpadami.

Zgodnie z art. 15.7 ustawy o odpadach Plan gospodarki odpadami obejmuje wszystkie rodzaje odpadów powstających na terenie danej jednostki administracyjnej oraz przywożonych na jej teren, a w szczególności odpady komunalne z uwzględnieniem odpadów ulegających biodegradacji, odpady opakowaniowe, odpady budowlane, wraki samochodowe, opony oraz odpady niebezpieczne, w tym odpady medyczne i weterynaryjne, oleje odpadowe, baterie i akumulatory.

Projekt planu powiatowego opracowują organy wykonawcze powiatu (art. 14.5 ustawy o odpadach).

Projekt planu podlega zaopiniowaniu przez zarząd województwa oraz przez organy wykonawcze gmin z terenu powiatu. Powyższe organy udzielają opinii dotyczących planu w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania projektu. Nie udzielenie opinii w tym terminie uznaje się za opinię pozytywną (art. 14.8). W miastach, w których funkcje organów powiatu sprawują organy gminy, plan gospodarki odpadami obejmuje zadania planu powiatowego i gminnego. Projekt planu jest opiniowany przez zarząd województwa (art.14.9).

Sprawozdanie z realizacji PPGO składane jest co 2 lata Radzie Miasta przez organ wykonawczy (art. 14.13.), natomiast ich aktualizację przeprowadza się nie rzadziej niż co 4 lata (art. 14.14.). Za aktualizację odpowiedzialny jest organ wykonawczy powiatu (Prezydent Miasta).

1.2. PLAN GOSPODARKI ODPADAMI A INNE DOKUMENTY PLANISTYCZNE

Podstawą merytoryczną opracowanego planu i formułowanych w nim zadań są rządowe dokumenty określające politykę ekologiczną państwa, jak: „II Polityka Ekologiczna Państwa” - przyjęty przez Parlament RP w 2001 roku, „Program wykonawczy do II Polityki Ekologicznej Państwa na lata 2002 - 2010”, „Polityka Ekologiczna Państwa na lata 2003-2006 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2007-2010” a także plany gospodarki odpadami wyższego szczebla do których należą „Krajowy plan gospodarki odpadami” i „Plan gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego”.

II Polityka Ekologiczna Państwa

II Polityka Ekologiczna Państwa, przyjęta przez Parlament RP w 2001 roku, jako główny cel stawia sobie zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego społeczeństwa polskiego w XXI wieku oraz stworzenie podstaw do opracowania i realizacji strategii zrównoważonego rozwoju kraju. Polityka ta zakłada trzy etapy osiągnięcia swoich celów:

- etap realizacji celów krótkookresowych w trakcie ubiegania się o członkostwo w UE,
- etap realizacji celów średniookresowych w pierwszym okresie członkostwa, zakładającym okresy przejściowe i realizację programów dostosowawczych (do 2010 roku),

- etap realizacji celów długookresowych w ramach „Strategii zrównoważonego rozwoju Polski do 2025”.

W tym celu zostały określone priorytety polityki ekologicznej wyrażone następującymi zasadami:

- zrównoważonego rozwoju,
- przejrzystości,
- integracji polityki ekologicznej z politykami sektorowymi,
- równego dostępu do środowiska przyrodniczego,
- regionalizacji,
- uspołecznienia,
- „zanieczyszczający płaci”,
- prewencji,
- stosowania najlepszych dostępnych technik (BAT),
- subsydiarności,
- klauzul zabezpieczających,
- skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej.

W dziedzinie gospodarowania odpadami jako kierunek przewodni przyjęto zasadę zrównoważonego rozwoju oraz zintegrowanego podejścia do ochrony środowiska z uwzględnieniem zagadnień odpowiedzialności. Jako cel nadrzędny w dziedzinie zagospodarowania odpadów uznano zapobieganie powstawaniu odpadów, przy rozwiązaniu problemów odpadów „u źródła”, odzyskiwanie surowców i ponowne wykorzystywanie odpadów oraz bezpieczne dla środowiska końcowe unieszkodliwianie odpadów nie wykorzystanych. Warunkiem realizacji tego celu jest zmniejszenie materiałochłonności i energochłonności produkcji poprzez zastosowanie czystszych technologii, wykorzystywanie alternatywnych odnawialnych źródeł energii oraz analizę pełnego cyklu życia produktu (produkcji, transportu, opakowania, użytkowania, ewentualnego ponownego wykorzystania i unieszkodliwiania).

Do priorytetów krótkookresowych zaliczono:

- ostateczne dostosowanie polskiego prawa do regulacji prawnych UE,
- przygotowanie strategii gospodarowania odpadami na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym,
- opracowanie planów gospodarowania odpadami na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, z wydzieleniem planów gospodarowania odpadami niebezpiecznymi i odpadami z opakowań,
- przygotowanie programów likwidacji odpadów niebezpiecznych zawierających metale ciężkie i trwale zanieczyszczenia organiczne (PCB), a także przyspieszenie realizacji likwidacji mogilników, w których są przechowywane przeterminowane środki ochrony roślin i inne substancje niebezpieczne,
- tworzenie nowych struktur organizacyjnych i systemów do realizacji zobowiązań tj. udzielanie pozwoleń, prowadzenie kontroli, identyfikacji, ewidencji i rejestracji odpadów oraz zakładów przeróbki odpadów,
- opracowanie koncepcji budowy zintegrowanej sieci zakładów gospodarowania odpadami, ze szczególnym uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych,
- zwiększenie wysiłków na rzecz uzyskania wsparcia finansowego z UE (fundusze przedakcesyjne, strukturalne, kohezji) jak również międzynarodowych instytucji finansowych,
- rozszerzenie mechanizmów rynkowych oraz przygotowanie skutecznych instrumentów ekonomicznych (kaucje, opłaty produktowe, system preferencji podatkowych),
- wdrożenie systemów pełnej i wiarygodnej ewidencji odpadów i metod zagospodarowania (bazy danych),

- identyfikacja zagrożeń i rozszerzenie prac na rzecz likwidacji starych składowisk odpadów, modernizacji składowisk eksploatowanych oraz rekultywacji terenów zdegradowanych,
- przeprowadzenie ogólnokrajowej inwentaryzacji instalacji do unieszkodliwiania i wykorzystywania odpadów,
- przygotowanie programu działań zmierzających do zmniejszenia zawartości metali ciężkich w bateriach,
- ustanowienie przepisów prawnych dotyczących dopuszczalnych zawartości sumy metali ciężkich w opakowaniach oraz harmonogramu stopniowej redukcji tej zawartości,
- zmniejszenie do minimum przemieszczania odpadów, zgodnie z zasadami bliskości i samowystarczalności,
- ograniczanie ilości odpadów składowanych na wysypiskach,
- utrzymanie średniej ilości odpadów komunalnych na poziomie 300 kg/mieszkańca,
- rozpoczęcie prac nad skonstruowaniem odpowiedniego systemu cyklicznej sprawozdawczości dotyczącej gospodarowania odpadami, zarówno na potrzeby kraju jak i UE.

W średniookresowym horyzoncie czasowym do roku 2010 zakłada się:

- zintensyfikowanie realizacji opracowanych planów gospodarowania odpadami,
- dwukrotne zwiększenie udziału odzyskiwanych i ponownie wykorzystywanych w procesach produkcyjnych odpadów przemysłowych w porównaniu ze stanem z 1990 r.,
- wdrożenie w całym kraju systemów selektywnej zbiórki odpadów komunalnych, w tym niebezpiecznych,
- tworzenie kompleksowych systemów odzysku surowców wtórnych z odpadów m.in. makulatury, szkła, tworzyw sztucznych, odpadów gumowych, puszek aluminiowych; odzyskiwanie i powtórne wykorzystywanie co najmniej 50% papieru i szkła,
- stworzenie kompleksowego systemu odzysku opakowań i recyklingu materiałów z opakowań, w tym jednolitego systemu ewidencji tych odpadów, opracowanie i wdrożenie harmonogramu osiągnięcia określonego stopnia odzysku i recyklingu,
- budowa zintegrowanej infrastruktury do bezpiecznego zbierania, segregacji, transportu wykorzystywania i unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych,
- zewidencjonowanie urządzeń zanieczyszczonych PCB i podjęcie działań technicznych dla eliminacji tych urządzeń i bezpiecznego usuwania olejów zawierających powyżej 50ppm PCB/PCT
- wprowadzenie systemów ewidencji zakładów posiadających rocznie ponad 500 litrów olejów odpadowych,
- tworzenie rynku zbytu dla materiałów z odzysku,
- rozpoczęcie budowy zintegrowanej sieci zakładów przeróbki odpadów, szczególnie odpadów niebezpiecznych,
- realizacja programu likwidacji mogilników,
- opracowanie i stopniowe wdrażanie narodowej strategii redukcji ilości składowanych odpadów ulegających biodegradacji,
- składowanie jedynie unieszkodliwionych odpadów niebezpiecznych,
- zakończenie realizacji programu spalania odpadów szpitalnych,
- wycofanie z produkcji i użytkowania substancji i materiałów niebezpiecznych reglamentowanych przez przepisy UE (m. in. metale ciężkie, PCB/PCT, substancje niszczące warstwę ozonową),
- wprowadzenie systemu pozwoleń zintegrowanych na emisje zanieczyszczeń do wszystkich komponentów środowiska ,
- wdrożenie skutecznego systemu kontroli i nadzoru nad gospodarowaniem odpadami w tym prowadzenie monitoringu,

- rozszerzenie zakresu prac badawczo-rozwojowych nad nowymi technologiami odzysku i ponownego wykorzystania odpadów.

Natomiast w okresie perspektywicznym priorytetowe kierunki działań będą obejmowały:

- pełną przebudowę modelu konsumpcji i produkcji w kierunku poprawy efektywności energetycznej i surowcowej,
- realizację zobowiązań w zakresie redukcji ilości składowanych odpadów ulegających biodegradacji,
- ostateczne rozwiązanie problemu opakowań i odpadów z opakowań,
- zorganizowanie sprawnego systemu odzysku wszystkich surowców wtórnych z wykorzystaniem najlepszych dostępnych technik (BAT),
- zapewnienie całkowitego unieszkodliwiania nagromadzonych odpadów niebezpiecznych; w szczególności rozważenie celowości budowy odpowiednich instalacji w kraju lub wykorzystanie istniejących za granicą,
- sukcesywną likwidację starych, wcześniej nagromadzonych odpadów przemysłowych i komunalnych,
- kontynuację prac badawczo-rozwojowych dotyczących technologii małoodpadowych oraz technologii odzysku i ponownego użycia odpadów.

Program wykonawczy do II Polityki Ekologicznej Państwa na lata 2002-2010.

Opracowany w 2002 r. „Program Wykonawczy do II Polityki ekologicznej państwa, na lata 2002-2010” jest dokumentem o charakterze operacyjnym tj. wskazującym wykonawców i terminy realizacji konkretnych zadań lub pakietów zadań, przewidzianych do realizacji, zgodnie z polityką ekologiczną naszego państwa w latach 2002-2010, a także szacującym niezbędne nakłady i źródła ich finansowania.

Polityka Ekologiczna Państwa na lata 2003 – 2006 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2007-2010

„Polityka ekologiczna państwa na lata 2003-2006 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2007-2010” została sporządzona jako realizacja ustaleń ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271), która w art. 13-16 wprowadza obowiązek przygotowywania i aktualizowania co 4 lata polityki ekologicznej państwa.

Niniejszy dokument należy traktować jako aktualizację i uszczegółowienie długookresowej „II Polityki Ekologicznej Państwa”, przede wszystkim w nawiązaniu do priorytetowych kierunków działania określonych w przyjętym VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska.

Cele średniookresowe do 2010 r.

- pełne wprowadzenie w życie regulacji prawnych zawartych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy, zgodnie z przyjętym harmonogramem,
- ratyfikację konwencji międzynarodowych dotyczących gospodarki odpadowej oraz dostosowanie do wymagań tych konwencji prawodawstwa krajowego,
- zwiększenie poziomu odzysku (w tym recyklingu) odpadów przemysłowych poprzez odpowiednią politykę podatkową i system opłat za korzystanie ze środowiska,
- stworzenie podstaw dla nowoczesnego gospodarowania odpadami komunalnymi, zapewniającej wzrost odzysku zmniejszającego ich masę unieszkodliwianą przez składowanie co najmniej o 30% do 2006 roku i o 75% do roku 2010 (w stosunku do roku 2000),
- zbudowanie - w perspektywie 2010 r - krajowego systemu unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Do najpilniejszych zadań o charakterze priorytetowym, które w ramach realizacji wyżej wymienionych celów należy wykonać w latach 2003-2006 są:

- zakończenie wdrażania przepisów prawa w zakresie gospodarki odpadami, zmienionego w latach 2001 –2002 w ramach harmonizacji z prawem Unii Europejskiej, poprzez uruchomienie systemów ewidencji i kontroli odpadów oraz opracowanie i podjęcie realizacji krajowego (2002 r) i wojewódzkich planów gospodarki odpadami (2003r);
- opracowanie i rozpoczęcie realizacji programów unieszkodliwiania odpadów szczególnie niebezpiecznych, objętych przepisami Konwencji Sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (2004r.);
- opracowanie i realizacja krajowego i regionalnych planów zintegrowanego gospodarowania odpadami niebezpiecznymi, obejmującego sieć magazynów, w tym szczególnie magazynów odpadów powypadkowych, oraz sieć instalacji do unieszkodliwiania (2006r.);
- utworzenie, lub powołanie w ramach już istniejących instytucji, ośrodka informacji BAT/BREF o procesach technologicznych w zakresie przekształcania i unieszkodliwiania odpadów (2004r.);
- utworzenie systemu zakładów demontażu i przerobu (strzępienia) pojazdów wycofanych z eksploatacji, zapewniających zgodny z wymaganiami dyrektywy Unii Europejskiej 2000/53/WE poziom recyklingu odpadów oraz ponownego użycia wybranych części samochodowych.

1.3. ŚRODOWISKO GEOGRAFICZNE

Siedlce usytuowane są w środkowowschodniej Polsce, między dolinami rzek: Muchawki od zachodu, Liwca od północy i Helenki od wschodu. Położone są na Nizinach Mazowiecko-Podlaskich. Siedlce obejmują swym zasięgiem obszar o łącznej powierzchni 32 km², co stanowi 0,09% całkowitej powierzchni województwa mazowieckiego.

Niziny Mazowiecko-Podlaskie stanowią środkową i wschodnią część starogłacjalnych nizin, położonych w dorzeczu Wisły, a w regionalizacji fizycznogeograficznej zaliczoną do podprowincji Nizin Środkowopolskich oraz częściowo do wschodnioeuropejskiej podprowincji Wysoczyzn Podlasko-Białoruskich. Od północy granicę ich stanowi zasięg zlodowacenia wiślańskiego i związane z nimi krajobrazy młodogłacjalne z jeziorami polodowcowymi, od południa stykają się z prowincją Wyżyn Polskich, od wschodu z Polesiem, od zachodu z nizinami w dorzeczu Odry. Osią hydrograficzną tak określonego terytorium jest Wisła od wylotu z przełomu przez wyżyny powyżej Puław po okolice Płocka. Jej ogólny kierunek predystynowany jest strukturą przedczwartorzędowego podłoża, tj. istnieniem tzw. synklinarium brzeźnego pomiędzy pohercyńską platformą Europy Zachodniej a prekambryjską platformą Europy Wschodniej. Obie platformy mają złożoną budowę, ale w związku z trzeciorzędową orogenezą karpacką ich zróżnicowana budowa geologiczna została niezbyt intensywnie wypiętrzona w postaci wału metakarpackiego, stanowiącego równoległą do Karpat oś Wyżyn Polskich, przy czym dalszym tego echem było powstanie na północ od wyżyn w młodszym trzeciorzędzie płytkiej niecki mazowieckiej. Istotne znaczenie dla krajobrazu ma peryglacjalne przekształcenie form glacialnych i ukształtowanie się dolin rzecznych z piaszczystymi tarasami plejstoceniowymi. Na skraju wysoczyzn polodowcowych i dolin wytworzyły się równiny denudacyjne z deluwialnymi pokrywami, dawne zagłębienia wytopiskowe uległy zapłynięciu lub zatorfieniu, wypukłe formy glacialne w postaci ozów, kemów i wałów lub pagórków morenowych zachowały się w postaci mniej lub bardziej szczytkowej, na piaskach powstały pola wydymowe. Na pokrywach deluwialnych i piaskach występują gleby bielicoziemne.

Nizina Południowopodlaska (318.9) jest częścią podprowincji Nizin Środkowopolskich, położoną na północ od Wyżyny Lubelskiej pomiędzy Niziną Środkowomazowiecką na zachodzie a Polesiem na wschodzie; dolina Bugu dzieli ją od Niziny Północnopodlaskiej, zaliczonej do podprowincji Wysoczyzn Podlasko-Białoruskich. Przez środek regionu z południo-zachodu na północo-wschód przebiega granica zasięgu zlodowacenia warciańskiego, stanowiąca dział wód między dopływami środkowej Wisły – Okrzejką, Wilgą i Świdrem, a płynącą w kierunku wschodnim Krzną, która uchodzi do Bugu. Południową część regionu przecina Wieprz. Odśrodkowy układ sieci rzecznej akcentuje płynący w kierunku północnym Liwiec, dopływ dolnego Bugu po wewnętrznej stronie moren warciańskich. Nizina Południowopodlaska jest wysoczyzną wznoszącą się od 150 do m npm. i w kilku miejscach przekraczającą 200 m, przy czym na równinnej na ogół powierzchni zachowały się w granicach zlodowacenia warciańskiego ostańce wzgórz morenowych, kemów i ozów.

Makroregion dzieli się na 8 mezoregionów. Jednym z nich jest Wysoczyzna Siedlecka (318.94), która rozpościera się na południe od Podlaskiego Przełomu Bugu, na wschód od Obniżenia Węgrowskiego i na północ od Równiny Łukowskiej, obejmując powierzchnię około 2500 km². Wysoczyzna leży w strefie moren czołowych zlodowacenia warciańskiego i jego faz recesyjnych. Wysokości dochodzą do 190-200 m npm. Na glinach morenowych i gliniastych piaskach występują gleby brunatnoziemne i płowe zajęte przez pola uprawne i płaty lasu, zwłaszcza w części wschodniej.

1.4. DEMOGRAFIA

Pod względem liczby mieszkańców Siedlce są czwartym po Warszawie, Radomiu i Płocku miastem w województwie mazowieckim. Ludność Siedlec stanowi 1,5 % ludności ogółem województwa mazowieckiego. W 2001 roku liczba ludności wynosiła 76820 osób, w tym 36504 mężczyzn i 40316 kobiet. Średnia gęstość zaludnienia wynosiła w 2001 roku 2401 osób na 1 km².

Zgodnie z opracowaną prognozą demograficzną ilość mieszkańców Siedlec będzie w dalszym ciągu zwiększać się i osiągnie w 2010 r. poziom 79797 osób (wg wariantu dynamicznego wzrostu) lub 77612 osób (wg wariantu kontynuacji dotychczasowego wzrostu). Obydwa warianty przewidują w efekcie końcowym spadek odsetka osób w wieku przedprodukcyjnym, wzrost ilości osób w wieku produkcyjnym oraz wzrost odsetka osób w wieku poprodukcyjnym.

W „Strategii rozwoju Siedlec do roku 2010” przyjęto wariant kontynuacji dotychczasowego wzrostu jako bardziej prawdopodobny.

Wg tego wariantu liczba osób w wieku przedprodukcyjnym w 2010 r. wyniesie 14257 osób (18,4%). Przez ten okres będzie miała tendencję malejącą. Liczba osób w wieku produkcyjnym osiągnie w 2010 roku poziom 53499 osób (68,9%). W okresie 2000-2007 będzie rosła do poziomu 53851 (69,7%), z niewielkim trendem malejącym w latach następnych. Ludność w wieku poprodukcyjnym osiągnie w roku 2010 poziom 9856 osób (12,7%) i przez cały okres będzie miała tendencję rosnącą.

1.5 DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA

W Siedlcach na koniec roku 2001 było zarejestrowanych w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON 7983 podmiotów gospodarki narodowej. W stosunku do stanu na koniec roku 2000 nastąpił wzrost o 225 przedsiębiorstw (2,9%), a w stosunku do roku 1999 nastąpił wzrost o 643 tj. o 8,7%.

Wśród zarejestrowanych przedsiębiorców dominującą grupę (78,8%) stanowią zakłady osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą. Z ogólnej liczby 6297 tych zakładów przypada na następujące dziedziny:

- przetwórstwo przemysłowe	500 (8%)
- budownictwo	555 (9%)
- handel i naprawy	2525 (40%)
- hotele i restauracje	129 (2%)
- transport, gospodarka magazynowa i łączność	643 (10%)
- pośrednictwo finansowe	301 (5%)
- obsługa nieruchomości i firm	823 (13%)

Na koniec 2001 roku w mieście funkcjonowało 374 spółki prawa handlowego, z tego 26 spółek akcyjnych, 322 spółek z o.o. Z ogólnej liczby 7983 przedsiębiorców, 17 to firmy duże zatrudniające powyżej 249 osób, 86 to firmy średnie zatrudniające od 50 do 249 osób, pozostałe to firmy małe zatrudniające do 49 osób.